

Ötvös Németh Edit

Böfögés

Giccset írok halmozottan
falhoz nyomott karmotokban
kiált rám a semmi üdve
tükrében sült gyűrött fülke
hisz az jó mit senki nem ért
az remek mi földig leér
tótágast áll hámlasztó só
magvaváló sárgaborsó
ragrímekkel az a nagy baj
nem csúszik rá a zöld papsajt
ne legyen nyílt fő a homály
kék fazékban rívó homár
halott szavak sikítanak
porhóban is elolvadnak
fennkölt eszme földön fekve
mindenét elveszítette
halandzsa ez érthetetlen
kesze - kusza révületben
titok hűl a sorok között
törvények és lökött körök
zavaros löttyökben ülök
kritikushad ködben nyüzsög
operálja vékony agyam
kunkorodik tőle hajam
lapátra tesz néha egy s mást

kiürülhet így a padlás
bemondom majd az unalmast
nem kell hogy te engem hallgass
lapozd át ha látod nevem
leheleted falra kenem.
Nem csattant a versnek vége
üzenetnek rojtos férce
bicsaklik a rímek térde
elmegyek a jó fenébe
nyughatatlan lényem képlet
csá csubi csá inkább lépek